

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620202988
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620202988.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Ingrid Doležajovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Z. ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka C.. Z. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., F. XXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Jozef Dudzík a JUDr. Kristína Gerová, Advokátske združenie so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7 a otec P. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. V., I. XXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Zuzana Valaská, advokátka so sídlom Topoľčany, Škultétyho 6, IČO: 42 208 602, o určenie výživného, o odvolaní matky maloletej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č. k. 10P/178/2020-167 zo dňa 6. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom doručeným súdu dňa 20.11.2020 domáhala určenia výživného od otca na mal. U. vo výške 170 eur mesačne od 19.12.2018 do 22.10.2020 s tým, že otec bude povinný splatné výživné zaplatiť v hotovosti do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Návrh matka zdôvodnila tým, že s otcom maloletej boli partneri, rozsudkom sp. zn. 9P/233/2018 zo dňa 21.9.2020 bola maloletá U. V. zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch, obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, súd výživné neurčil. Zároveň súd uložil výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu. V časti výroku o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti a o výživnom je rozsudok právoplatný dňom 22.10.2020 a do tohto dátumu od 19.12.2018 žiada určiť späťne výživné preto, že dňom 19.12.2018 bolo vykonateľné uznesenie Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/240/2018 zo dňa 19.12.2018 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bola maloletá U. zverená do jej osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Toto neodkladné opatrenie bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoP/8/2019 zo dňa 27.2.2019. Za obdobie od vykonateľnosti uznesenia, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej bola maloletá v jej výlučnej opatere a vzhľadom k tomu, že o tomto výživnom nebolo rozhodnuté v predmetnom konaní, je nútená domáhať sa nárokov svojej dcéry podaním nového návrhu na určenie výživného. Počas uvedeného konania jej otec prispieval na výživu maloletej od januára 2019 do septembra 2020 sumou 30 eur mesačne.

2. Otec s návrhom nesúhlasil, uviedol, že do doby vydania neodkladného opatrenia si obaja rodičia plnili voči maloletej vyživovaciu povinnosť, pričom návrh na zverenie dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti si dňa 23.11.2018 podal aj on, matka rovnaký návrh podala dňa 6.12.2018. Vzhľadom k dočasnému zvereniu dieťaťa do osobnej starostlivosti matky v marci 2019 je návrh na určenie vyživovacej povinnosti

k dieťaťu od 19.12.2018 nedôvodný z toho dôvodu, že maloletá sa od rozchodu rodičov v decembri 2018 nachádzala vo faktickej striedavej osobnej starostlivosti tým spôsobom, že otec si maloleté dieťa brával zo škôlky každý deň a až na prespanie ju dával matke, plus trávil s dieťaťom každý druhý víkend, čo nebolo v pôvodnom konaní rodičmi spochybnené a čo dokonca matka potvrdila vo vyjadrení k odvolaniu otca voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ako to konštatuje aj odvolací súd v bodoch 25, 26 a 27 jeho rozhodnutia. Skutočnosť, že maloletá mala s otcom tak široký styk, bola dôvodom na zamietnutie jeho návrhu na neodkladnú úpravu styku s maloletou s odôvodnením, že tento prebieha na základe rodičovskej dohody, ktorá je zaužívaná a preto nebolo potrebné tento stav aj fakticky upravovať súdnym rozhodnutím. A práve tak široký styk s maloletou, počas ktorého mal samozrejme aj výdavky na potreby maloletej, ako aj to, že počas celého obdobia od januára 2019 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej posielal matke výživné na maloletú v sume 30 eur mesačne ho vedie k názoru, že svoju vyživovaciu povinnosť si za obdobie uvádzané matkou riadne plnil.

3. Kolízny opatrovník ponechal v tomto prípade rozhodnutie na úvahu súdu.

4. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Topoľčany ako súd prvej inštancie podaný návrh matky zamietol a súčasne o trovách účastníkov (voči sebe navzájom) rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

5.1. Skutkový stav veci súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Maloletá U. V. je dieťa narodené mimo manželstva, ku ktorému otec uznal otcovstvo. Dňa 23.11.2018 bol tunajšiemu súdu doručený návrh otca na zverenie maloletej U. do jeho osobnej starostlivosti a uloženie povinnosti matke prispievať na výživu maloletej sumou podľa rozhodnutia súdu. Návrh otec zdôvodnil tým, že s matkou maloletej žili spolu niekoľko rokov, až kým sa rozhodla ísť do reality šou Farma, kde bola dva a pol mesiaca a kde mala intímny vzťah s iným mužom. Po návrate domov hovorila, že sa o žiadny vzťah nejedná, že to bolo len hrané a budú naďalej spolu riadne žiť a starať sa spolu o dieťa, k čomu však nedošlo, pretože matka sa naďalej stretáva s tým mužom z reality šou, alebo je s ním v kontakte cez telefón, maloletú neustále posielala od seba preč, keďže je doslova prilepená na mobile. Ich partnerské spolužitie sa dostalo do štádia, kedy sa len hádajú, čo neprospieva maloletej, ktorá potrebuje pokojné, harmonické prostredie, v ktorom by sa cítila dobre, spokojne a bezpečne a preto žiadal, aby súd zveril maloletú do jeho osobnej starostlivosti, matku zaviazal platením výživného a určil, kto bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Dcéra je na neho zvyknutá, dokáže sa o ňu po každej stránke postarať, vie zabezpečiť jej potreby, chodí s ňou k lekárke, do škôlky, hrávajú sa spolu. Konanie sa viedlo pod spisovou značkou 9P/233/2018. Otec súčasne s návrhom vo veci samej podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktoré odôvodnil totožne ako návrh vo veci samej s tým, že k tomuto návrhu ho viedla obava o to, že o dieťa nebude riadne postarané a taktiež obava, že maloletú neuvidí, lebo to je to, čo od matky maloletej stále počúva. Súd uznesením č. k. 9P/233/2018-20 zo dňa 15.12.2018 jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Dňa 6.12.2018 bol súdu doručený návrh matky na začatie konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. U., ktorým sa domáhala, aby súd maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti, s tým, že bude oprávnená maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otcovi určil povinnosť platiť výživné v sume 170 eur mesačne vždy do 15-eho dňa v mesiaci k rukám matky s účinnosťou od podania návrhu a styk otca s maloletou aby neupravoval. Návrh matka zdôvodnila tým, že s otcom maloletej bývali v spoločnej domácnosti, odkiaľ sa otec po viacerých nezhodách odsťahoval k jeho rodičom, preto je potrebné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletej. Konanie o návrhu matky sa viedlo pod spisovou značkou 10P/240/2018. Uznesením sp. zn. 10P/240/2018 zo dňa 19.12.2018, v ten istý deň vykonateľným, tunajší súd na základe návrhu matky zo dňa 17.12.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť odovzdať maloletú U. V., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od vykonateľnosti uznesenia a toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Otec proti uzneseniu podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 5CoP/8/2019 zo dňa 27.2.2019 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil. Uznesením č. k. 9P/233/2018-57 zo dňa 18.02.2019 tunajší súd spojil na spoločné konanie veci o návrhu otca aj o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k mal. U. z dôvodu, že obe konania začali pred Okresným súdom Topoľčany, týkajú sa tých istých účastníkov a skutkovo spolu súvisia, s tým, že tieto spojené veci budú naďalej vedené pod jednou spisovou značkou 9P/233/2018.

5.2. V uvedenom konaní súd po rozsiahlom dokazovaní, v rámci ktorého vypočul rodičov maloletej, svedkov, nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, ktorého znalecký posudok, ako aj ďalšie listinné dôkazy prečítal na pojednávaní, vyhlásil na pojednávaní dňa 21.9.2020 rozsudok v nasledovnom znení:

I. Súd zveruje mal. U. V., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa vždy od párnej nedele od 18.00 hod. do nepárnej nedele do 18.00 hod. a matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa vždy od nepárnej nedele od 18.00 hod. do párnej nedele do 18.00 hod.

II. Odovzdávanie maloletej sa bude realizovať vždy na adrese aktuálneho obvyklého miesta bydliska toho rodiča, ktorému končí osobná starostlivosť o dieťa a to vždy v nedeľu o 18,00 hod.

III. Obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

IV. Súd výživné rodičom počas trvania striedavej osobnej starostlivosti neurčuje.

V. Rodinné prídavky na maloletú bude poberať matka a daňový bonus si bude uplatňovať otec.

VI. Podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine súd ukladá maloletej a jej rodičom výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

VII. Súd vracia otcovi zvyšok z preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 80,14 eur, ktorý zložil v celkovej výške 300 eur, ktorý je evidovaný v položke denníka pod číslom D/14-22-2019 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

5.3. Rozsudok okrem výroku VI. nadobudol vo všetkých ostatných výrokoch právoplatnosť dňa 22.10.2020. Matka podala odvolanie proti rozsudku v časti výroku VI. o uložení výchovného opatrenia, Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 25CoP/39/2020 zo dňa 16.12.2020 rozsudok v napadnutej časti potvrdil. V priebehu konania sp. zn. 9P/233/2018 o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. U. bolo preukázané, že o maloletú sa starali obidvaja rodičia, otec na maloletú platil po celý čas konania, od januára 2019 až do právoplatnosti rozsudku vo veci samej, výživné na maloletú v sume 30 eur mesačne k rukám matky, čo matka nespochybnila. Okrem toho sa otec o maloletú staral aj osobne, zaujímal sa o ňu, brával ju zo škôlky, zabezpečoval jej stravu, keď bola u neho, kupoval potrebné veci. Rovnako bolo v konaní preukázané, že otcov kontakt s maloletou bol v tak širokom rozsahu, že čo sa týka časového rozsahu, maloletá bola približne rovnaký čas u matky aj u otca, z čoho vyplýva, že aj potreby maloletej zabezpečovali obidvaja rodičia v približne rovnakom rozsahu a otec okrem toho platil na maloletú dobrovoľne výživné bez toho, aby mu túto povinnosť určil súd v rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia. Ani matka v priebehu konania nežiadala určiť výživné na maloletú podľa § 366 CMP.

6. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na uvedený skutkový stav veci a citované ustanovenia Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z. - § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a 2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3) a citované ustanovenie § 366 CMP (Civilný mimosporový poriadok - zákon č. 161/2015 Z. z.), odôvodnil nasledovne:

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh matky na určenie výživného na mal. U. späťne, za obdobie od vykonateľnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej nie je dôvodný, pretože ako vyplýva z ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, výživné pre maloleté dieťa aj späťne, najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ale len v prípade, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré súd v tomto prípade nezistil. Výživné by bolo možné priznať späťne, ak by bolo preukázané, že otec si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť neplnil vôbec, alebo len čiastočne. V pôvodnom konaní bolo preukázané, že o mal. U. sa starali striedavo obaja rodičia, čo bolo vlastne aj dôvodom na rozhodnutie vo veci samej, že maloletá bude v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, keďže obaja majú v podstate rovnaké podmienky na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletú a obaja sa aj v priebehu konania o maloletú striedavo riadne starali. V súčasnosti už nie je reálne presne určiť, aký presne dlhý čas bola maloletá ten - ktorý mesiac u jedného z rodičov, súd však vychádzal pri rozhodovaní o aktuálnom návrhu matky z tých skutočností, ktoré boli zistené v pôvodnom konaní sp. zn. 9P/233/2018, teda, že maloletá bola striedavo aj u matky, aj u otca, výživné jej poskytovali obaja rodičia naturálne a otec aj finančnými pravidelnými mesačnými platbami matke. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd potom dospel k záveru, že nie je dôvodné určovať výživné na mal. U. späťne podľa návrhu matky, keďže súd nezistil žiadne relevantné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznať výživné späťne. Preto súd návrh matky ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

7. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla len matka maloletej vyčítajúca súdu prvej inštancie nesprávne skutkové zistenia z vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci, keď sa domáhala jeho zmeny (a určenia otcovi primeraného výživného) alebo alternatívne jeho zrušenia (a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie). V dôvodoch odvolania poukázala na to, že tento návrh podala z dôvodu, že o nároku maloletej na výživné nebolo rozhodnuté prakticky skoro už 3 roky, prvýkrát sa výživného domáhala návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, avšak v rozhodnutí o ňom sp. zn. 10P/240/2018 zo dňa 19.12.2018 o výživnom rozhodnuté nebolo, následne toto výživné žiadala v riadnom konaní ohľadom zverenia jej maloletej U., keď opäť o tomto výživnom rozhodnuté nebolo, čím ostala skutočne nemilo prekvapená, keď tento jej návrh bol opäť zamietnutý. Nevie o žiadnom inom spôsobe ako sa domôcť zaviazania otca hradiť výživné na maloletú primerane k jeho zárobkovým a majetkovým možnostiam, keď sa nemôže zbaviť pocitu, že prvoinštančný súd si len uľahčil prácu tým, že jej návrh zamietol bez toho, aby sa skutočne vecou zaoberal. Tento pocit má podporený aj odôvodnením rozsudku a to konštatovaním súdu, že nie je reálne možné určiť presne aký dlhý čas bola maloletá u toho ktorého rodiča, keď toto je predsa jasne určené jednak zákonným rozhodnutím a to neodkladným opatrením, od dátumu ktorého žiada výživné priznať do právoplatného rozhodnutia o striedavej starostlivosti. Od vydania neodkladného opatrenia bola maloletá výlučne v jej osobnej starostlivosti, o čom sudkyňa konajúca v oboch veciach vedela, keď vie presne spočítať počet dní kedy bola maloletá u otca podľa úpravy v rozhodnutí. Nemohli sa preto o maloletú starať striedavo a v rovnakej miere, preto nerozumie tomu prečo to súd konštatuje, keď toto nevyplýva ani zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní, sp. zn. 10P/240/2018. Zo striedavou starostlivosťou z princípu nesúhlasila a dieťa otcovi do striedavej starostlivosti bez právoplatného rozhodnutia súdu nikdy nedala. Výšku výživného si určil otec sám na základe odporúčenia advokátky, keď výživné vo výške 30 eur nepokrýva ani malú časť nákladov a otec je schopný platiť výživné vyššie, keď svoje náklady otec nereálne navyšuje. Od mesiaca 6/2019 bola PN, momentálne je na rodičovskej dávke a otec jej napriek tomu viac peňazí pre maloletú nedal. Dúfa, že sa nápravy dočká aspoň týmto odvolaním, aby sa dieťaťu priznaný nárok v zákone priznal.

8. Otec maloletej vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Neodkladné opatrenie bolo vydané len na základe tvrdení matky obsiahnutých v jej návrhu, keď je potrebné brať rozhodnutie súdu o ňom ako celok. Matka sa výživného domáhala výlučne s odkazom na „súdnu“ úpravu starostlivosti, avšak bez opory v starostlivosti skutočne jestvujúcu, tvrdiac, že v súvislosti so zverením dcéry do jej výlučnej opatery jej výdavky vznikli. Obaja rodičia mali eminentný záujem na výchove dcéry, jej matka v konaní niekoľkokrát svoj názor menila. Má za to, že celé jej konanie opomína záujem dieťaťa, ale sleduje len jej vlastné ambície. Ak by ako matka bazíroval na presnom počte dní, kedy bolo dieťa u toho ktorého rodiča, tak v pracovnom týždni by mala matka dieťa občasne len o jeden deň navyše, keď zdôrazňuje, že maloletú mával aj niekoľko dní za sebou a to i mimo rovnako rozdelených prázdnin a sviatkov; výpočty matky teda nekorešponujú s realitou. K svojim výdavkom poukazuje na svoje vyjadrenie v konaní z 24.6.2021, keď ohľadom pretrvávajúcej PN matky poukazuje na prípravu matky na umelé oplodnenie, pre ktoré sa rozhodla sama a bez zváženia dopadov na pokles jej príjmu. Vo vzťahu k dcére sa jej výdavky žiadnym spôsobom nezmenili a teda de facto sa vzdala majetkového prospechu plynúceho jej zo zamestnania. Pokiaľ mala matka nedostatok peňazí z dôvodu práceneschopnosti, mala sa obrátiť na svojho partnera, aby sa aj on na týchto výdavkoch súvisiacich s vedením domácnosti podieľal, o to viac, že výdavky na U. boli hradené výživným, prídavkom na dieťa, daňovým bonusom a v neposlednom rade jeho osobnou starostlivosťou. O mimoriadnych výdavkoch dcéry sa dozvedel až v tomto konaní, v kontexte uvedeného je dôvodné konštatovať, že všetky potreby dieťaťa boli dostatočne zabezpečené výživným zo strany oboch rodičov.

9. Kolízny opatrovník maloletej sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

10. Odvolateľka v doplnení odvolania poukázala na to, že v návrhu o určenie výživného žiada výživné vo výške 170 eur mesačne a keď v odvolaní poukázala na primerané výživné zo strany otca, chcela tým len v podstate deklarovať, že ak by mal odvolací súd iný názor, čo sa týka výšky výživného, tak tento bude rešpektovať s ohľadom na to, že odvolací súd má prax v určovaní výživného viac ako ona.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP - Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejne vyhláseným rozsudkom a neviazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania matky (vzhľadom na to, že ide o konanie ohľadom mal. dieťaťa) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdiť

ako rozhodnutie vecne správne, so súčasným rozhodnutím o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 CSP a § 52 CMP.

12. V danej veci je predmetom konania určenie výživného na maloletú zo strany otca za obdobie od 19.12.2018 (rozhodnutia o neodkladnom opatrení v konaní pod sp. zn. 10P/240/2018) do 22.10.2020 (dňa právoplatnosti rozsudku 9P/233/2018 zo dňa 21.9.2020) v požadovanej výške 170 eur mesačne, keď návrh na toto určenie si matka podala dňa 20.11.2020 s odôvodnením, že v označenom rozsudku zo dňa 21.9.2020 o výživnom rozhodnuté nebolo, pričom v predmetnom období bola maloletá v jej výlučnej opatere a otcom na maloletú zasielané výživné 30 eur mesačne od januára 2019 do septembra 2020 považuje za nedostatočné vzhľadom k jej nákladom s maloletou a tiež i k výške príjmu otca. Podaniu tohto návrhu matky predchádzali konania vedené na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 9P/233/2018 o návrhu otca zo dňa 23.11.2018 na zverenie mu maloletej do jeho starostlivosti a pod sp. zn. 10P/240/2018 o návrhu matky zo dňa 6.12.2018 na zverenie jej maloletej do osobnej starostlivosti s určením vyživovacej povinnosti otca vo výške 170 eur mesačne od podania návrhu, ktoré konania prebiehali po spojení pod sp. zn. 9P/233/2018, keď vec bola skončená rozsudkom č. k. 9P/233/2018-335 zo dňa 21.9.2020, voči ktorému matka podala odvolanie len vo výroku VI. o určení výchovného opatrenia, o ktorom odvolaní rozhodoval Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom č.k. 25CoP/39/2020-372 zo dňa 16.12.2020. Okrem výroku VI. nadobudol uvedený rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť dňom 22.10.2020 a v časti výroku VI. v spojení s uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu dňom 4.1.2021. Uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokovej časti ako aj v jeho odôvodnení nerieši otázku vyživovacej povinnosti otca k maloletej za obdobie od podania návrhu matky 6.12.2018 do vydania rozsudku. Súd prvej inštancie návrh matky primárne zamietol s poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, t.j., že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by na základe tohto návrhu matky výživné na maloletú určil spätne. V ďalších dôvodoch tiež poukázal na to, že maloletá bola čo sa týka časového rozsahu u oboch rodičov približne rovnaký čas, keď počas celého obdobia otec platil matke na ňu výživné 30 eur mesačne, teda obaja zabezpečovali jej potreby približne v rovnakom rozsahu (keď matka výživné v návrhu na neodkladné opatrenie nežiadala) a keď v súčasnosti už nie je reálne presne určiť, aký presne dlhý čas bola maloletá u každého z rodičov.

13. Vychádzajúc z obsahu podaného návrhu matky a z obsahu rozsudku OS Topoľčany z 21.9.2020 v spojenom konaní 9P/233/2018 mal odvolací súd za to, že matka maloletej mala a mohla svoj nárok uplatňovaný v tomto konaní si uplatniť podaním odvolania proti zhora označenému rozsudku, prípadne podaním návrhu na vydanie dopĺňacieho rozhodnutia k nemu do 15 dní od jeho doručenia (§225 ods. 1 CSP), pričom keď tak neučinila, súd prvej inštancie postupoval vecne správne ak o návrhu navrhovateľky zo dňa 20.11.2020 rozhodoval ako o novom návrhu a pri rozhodovaní o ňom prihliadal i na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine. V tomto konaní matka v podstate žiadala rozhodnutie na základe skutkového a (právneho) stavu vyplývajúceho z predchádzajúceho súdneho konania pod sp. zn. 9P/233/2018, v ktorom si ona však svoje procesné práva neuplatnila. Dôkazy vykonané v konaní 9P/233/2018 mohol a mal skutkovo vyhodnotiť a vo svojom rozhodnutí vo veci samej riešiť len tento konajúci súd, keď (vzhľadom na charakter konania) nebol viazaný podanými návrhmi a nemusel (ak ich nepovažoval dôvodnými) o nich nevyhnutne vo výroku rozhodnúť. Navrhovateľka (napriek právnenému zastúpeniu advokátom) bola s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie v predchádzajúcom konaní spokojná, keď v aktuálnom konaní za dôsledky svojej nečinnosti a výsledok predchádzajúceho konania vyvodzuje zodpovednosť súdu konajúceho v tejto veci, ohľadom jej nového návrhu, čo považuje odvolací súd za nedôvodné, nakoľko úplnosť a správnosť rozhodnutia vo veci 9P/233/2018 mohol preskúmať len odvolací súd v rámci odvolacieho konania proti rozsudku vydanom v tomto konaní (odvolaciemu súdu v tomto - inom konaní to neprináleží), keď pre rozhodovanie o tomto novom návrhu platia dôsledky rozsudku z konania 9P/233/2018, v dôsledku čoho bolo možné riešiť len zmenu pomerov za obdobie po jeho vydaní (právoplatnosti). Vychádzajúc z prezumpcie správnosti a zákonnosti rozsudku vo veci 9P/233/2018 a z predmetného obdobia podľa tohto (aktuálneho) návrhu potom podaný návrh (ani) odvolací súd nevzhliadol dôvodným, keď dôsledky nečinnosti navrhovateľky z predchádzajúceho konania dôvody hodné osobitného zreteľa nepredstavujú.

14. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).